

גמ"ר (ירושלים) 819-07-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

10 יולי 2025

גמ"ר 819-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט יהונתן שניאור
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשם

גזר דין

הסדר הטיעון:

1. בתיק זה הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן על פי הסדר טיעון, ולפיו יגזרו על הנאשם העונשים הבאים:

- מאסר בפועל - המאשימה תעתור למאסר בפועל של 6 חודשים מאחורי סורג ובריח והנאשם יהא רשאי לטעון באופן חופשי.

- פסילה - לשיקול דעת בית המשפט ובלבד שלא תפחת מפסילת המינימום של 3 שנים כאמור בסעיף 40 לפקודת התעבורה.

- מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, פיצוי למשפחת המתלון וקנס - לשיקול דעת בית המשפט.

האישום ומהלך הדיון:

2. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות הבאות: **גרימ מוות ברשלנות** - עבירה לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), **נהיגה בקלות ראש** - עבירה לפי סעיף 262(2) לפקודה ו**התנהגות הגורמת לנזק** - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

3. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 29.4.21 בשעה 09:30 לערך, נהג הנאשם ברכב פרטי בדרך בין עירונית בכביש מס' 35 מכיוון גשר חולחול לכיוון תרקומיא (להלן:

עמוד 1

"הכביש"). בעת האירוע הכביש היה תקין ויבש, הראות היתה טובה, שדה ראייה פתוח בכיוון נסיעת הנאשם ולא היו רכבים נוספים שנסעו בכביש.

4. בסמוך למועד התאונה, שלושה רכבים מטעם חברת "מקורות" עמדו בשול הימני במרחק של כ-2 מטר מהשול. הראשון, רכב משא שחוברה לו עגלה מסוג "טיוטה". לפניו, רכב מסוג "מצויבשי" ולפניו רכב מסוג "דיהטסו". בין כלי הרכב במיקום שאינו ידוע למאשימה עמד ר.מ. (להלן: "המנוח").

5. הנאשם שנסע באותה עת על הכביש, הסיט את מבטו לאחור, סטה מנתיב נסיעתו ופגע בעגלה המחוברת לרכב הטיוטה, ברכב הטיוטה וברכב הדיהטסו (להלן: "התאונה").

6. כתוצאה מהתאונה המנוח נפגע, הועף והוטל על הקרקע, ניסיונות החייאה לא צלחו והמנוח מת במקום. ס.ג. שעמד בסמוך לרכב הדהייסטו נחבל בגופו בחבלות יבשות כשנגרמו לו כאבים בברך, באגן, במותן ובצוואר. ר.ק. נחבל אף הוא ונגרמו לו חבלות יבשות בכתף ימין וכאבים בגב היד. כמו כן הרכבים ניזוקו.

7. במעשיו אלו, נהג הנאשם בקלות ראש בכך שהסיט את מבטו לאחור תוך כדי נסיעתו וסטה לעבר שול הדרך, ללא סיבה גרם לתאונה, למותו של המנוח ולחבלות שנגרמו לס.ג. ולר.ק. וכן לנזקים שנגרמו לרכבים.

גיליון הרשעותיו של הנאשם (1/ת):

8. הנאשם נעדר עבר פלילי. מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2014 לחובתו 3 הרשעות קודמות מסוג ברירת משפט, הרשעה אחרונה מיום 18.12.17 בגין נהיגה על מדרכה. כמו כן הורשע בחציית קו הפרדה רצוף או נהיגה משמאלו (2017) ובעצירה המפריעה לתנועה (2015).

תסקיר שירות המבחן

9. ביום 1.12.24 הגיש שירות המבחן תסקיר וממנו עולה כי הנאשם בן 51, נשוי בשנית ואב לשני ילדים בגילאי 7 ו-9. מתגורר בשכונת ראס אל עמוד ועובד בעסק עצמאי בשותפות עם אחיו. רעייתו תושבת שטחים המצויה בהליכים להסדרת מעמדה. הנאשם בעל השכלה פורמלית, סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות ירדנית. הנאשם סובל מנכות גנטית מולדת הגורמת לקשיים בהליכה. כמו כן סובל מסכרת, מדלקת פרקים ומפריצות דיסק בגב ובצוואר. בעברו התקפי לב ובשל מצבו הרפואי נזקק לטיפול תרופתי.

10. הנאשם ציין כי גם אמו עבר לאחרונה אירוע מוחי, אביו נכה וסובל אף הוא ממחלה גנטית

הפוגעת בהליכתו ומקשיים בראיה. הנאשם שיתף כי חווה ילדות המלווה בקשיים כלכליים ומחסור בביגוד ומזון.

11. בהתייחסותו לעבירות נשוא כתב האישום, הנאשם הודה במיוחס לו וטען כי סטה מנתיבו שלא במכוון, אלא בשל העובדה שהסיט מבטו למושב האחורי, בו ישב בנו. לדבריו חווה תחושות קשות של אשמה וייסורי מצפון בשל התוצאות הקשות של התאונה שהובילו למותו של המנוח, וחווה תסמינים פוסט טראומטיים שבגינם אף פנה להתייעצות פסיכיאטרית. הביע דאגה לילדיו של המנוח ושיתף כי העביר פיצוי למשפחת המנוח בסך של למעלה מ-100,000 ₪. שיתף כי חושש מתוצאות ההליך המשפטי שעלול להובילו למאסר מאחורי סורג ובריש עם חברה שולית אליה לא מרגיש שייך.

12. כגורמי סיכון להישנות עבירות, הפנה שירות המבחן לקשיים הכלכליים שחווה בעבר, לנכותו, להתפרקות נישואיו הראשונים ולמצבם הרפואי של אביו ואחותו המנוחה שנפטרה לאחרונה. שירות המבחן התרשם כי חוויות אלו לא עובדו רגשית, הנאשם נוטה לניתוק רגשי ונעזר בטיפול פסיכולוגי באופן חלקי בלבד.

13. כגורמי סיכוי לשיקום התרשם שירות המבחן כי מדובר בנאשם בעל כוחות תפקודיים תקינים, קיבל אחריות מלאה על מעשיו ותוצאותיהן הקשות וניכר כי ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע עבורו. כמו כן, שירות המבחן ציין כי מדובר בנאשם הנעדר עבר פלילי ועברו התעבורתי אינו מכביד.

14. לאור האמור לעיל, שירות המבחן המליץ לבחון התאמתו של הנאשם לעונש מאסר בעבודות שירות וענישה צופה פני עתיד.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

15. ביום 21.4.25 הגיש הממונה על עבודות השירות חוות דעת בעניינו של הנאשם ומצא כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה:

16. ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש בכתב הפנתה לפגיעה בערך חיי האדם, קדושת החיים ופגיעה בשלמות הגוף של משתמשי הדרך.

17. ב"כ המאשימה, הפנתה לנסיבות ביצוע התאונה, תוך שטענה כי מדובר ברמת רשלנות בינונית עד גבוהה. הנאשם מסיבה שאינה ברורה הסיט מבטו לאחור, סטה מנתיבו ופגע ברכבים המעורבים. ובכך גרם למותו של המנוח ולפציעתם של המעורבים.

18. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל תוך שהפנתה לפסקי הדין הבאים:

רע"פ 3981/23 **אגא כרים אזימוב נ' מדינת ישראל** (31.5.23); המבקש הורשע בעבירת גרימת מוות בנהיגה רשלנית. המבקש נהג הסעות פגע בהולך רגל שחצה את הכביש באלכסון שלא במעבר חצייה וגרם למותו. העונש שנגזר: מאסר בפועל למשך 9 חודשים, פסילה לצמיתות, מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים ופיצוי למשפחת המנוח בסך של 15,000 ₪.

רע"פ 5757/22 **דניאל כמיסה נ' מדינת ישראל** (1.9.22); המבקש הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית. המבקש פגע בהולכת רגל במעבר חצייה וגרם למותה. העונש שנגזר: מאסר בפועל למשך 10 חודשים, מאסר של תנאי של 6 חודשי למשך 3 שנים, פסילה בפועל למשך 7 שנים, פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים, פיצוי בסך של 25,000 ₪ וקנס בסך של 1,000 ₪. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

רע"פ 5263/14 **תומר זוהר נ' מדינת ישראל** (8.9.14); המבקש הורשע בעבירה של גרימת מוות ברשלנות כאשר סטה באופן רגעי מהנתיב השמאלי לשול פגע ברכב, ולאחר מכן פגע במנוח שעמד בשוליים עם אפוד זוהר ללא משולש. העונש שנגזר: מאסר בפועל למשך 10 חודשים, מאסר על תנאי של 26 חודשים, פיצוי למשפחתו של הקורבן בסך 15,000 ₪ ופסילה בפועל מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה למשך 10 שנים. ערעור המדינה התקבל ונקבע כי עונש המאסר יעמוד על 16 חודשים.

עפ"ת (מחוזי-ים) 40981-11-13 **מרק רוטשילד נ' מדינת ישראל** (10.3.14); המבקש הורשע בעבירה של גרימת מוות ברשלנות, חבלה של ממש ועבירות נוספות כאשר פנה שמאלה, סטה מנתיבו ולא הבחין בנוסעת הקטנוע בנתיבו. העונש שנגזר: מאסר בפועל למשך 10 חודשים, פסילה למשך 20 שנים ומאסר על תנאי של 7 חודשים למשך שלוש שנים.

19. ב"כ המאשימה טענה, כי הסדר הטיעון נעשה לאור הכשלים הראייתיים הנוגעים לקשר הסיבתי למותו של המנוח. ועל כן תעתור לעונש החורג ממתחם העונש ההולם באופן חריג ובתיק זה בלבד.

20. בקביעת מיקום הנאשם בתוך המתחם, התחשבה המאשימה בכך שהנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר, להעדר עבר פלילי ולעבר תעבורתי מקל. אולם טענה כי המלצת שירות המבחן עמוד 4

אינה לוקחת בחשבון את האינטרס הציבורי וחורגת ממדיניות הענישה הנוהגת, הקובעת שיש להשית עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג וברית.

21. לאור האמור, עתרה המאשימה למאסר בפועל למשך 6 חודשים שירוצה מאחורי סורג וברית, פסילה שלא תפחת מ- 3 שנים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, קנס ופיצויים לנפגעים.

ראיות הנאשם לעונש:

22. **נ/1** הסכם עטווה שנערך ביום 12.3.24, ממנו עולה כי הנאשם שילם סכום של 21,000 דינר ירדני למשפחתו של המנוח.

23. **נ/2** הערכה פסיכיאטרית מיום 8.1.25 שנערכה על ידי ד"ר שוויקי אפנאן רופא מומחה בפסיכיאטריה של מבוגרים. ממנה עולה כי הנאשם בעל רקע סוציאלי קשה וסובל מבעיות רפואיות. הגיע להערכה פסיכיאטרית בשל מצוקה נפשית בעקבות התאונה. מתלונן על מצב רוח ירוד, חרד, עצבני, חסר סבלנות ומתקשה לתקשר עם אנשים. סובל מבעיות שינה לאור מחשבות רבות על המנוח, חושש מתוצאות ההליך המשפטי והשפעתו על ילדיו ומשפחתו במיוחד לאור העובדה שמגדל ילד החולה בסוכרת מסוג 1. הנאשם מתאר כי בשל מוגבלותו הפיזית מרגיש חסר אונים. שלל אובדנות או מחשבות על מוות. נמצא כי הנאשם עם מרכיב חרדתי ודיכאוני. בעקבות מצבו הנפשי, מטופל תרופתית.

24. **נ/3** מסמכים רפואיים של הנאשם ובני משפחתו.

25. **נ/4** אישור לשכת האוכלוסין מזרח ים מיום 3.1.22 בעניין קבלת מעמד בישראל, עבור תושב אזור המתייחס לרעיית הנאשם.

טיעוני הנאשם לעונש:

26. אשר לנסיבות התאונה, נטען כי רמת הרשלנות ברף התחתון. ילדו של הנאשם קפץ במושב האחורי והנאשם הסיט מבטו לאחור באינסטינקט אבהי לבדוק שלומו של בנו. המדובר ברשלנות רגעית, וכמו כן קיימת רשלנות תורמת למנוח שעמד בצד הדרך.

27. בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נטען כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הודה וחסך זמן שיפוטי יקר. ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר החיובי מטעם שירות המבחן ולהיותו אדם נורמטיבי הנעדר עבר פלילי. כמו כן הפנה למצבו הרפואי של הנאשם ולמצבו הנפשי כעולה מנ/2, למצבם הרפואי של אביו ואמו הסובלים ממחלות רקע ושל בנו הסובל מסוכרת ומעודף משקל כאמור בנ/3. כמו כן, הפנה להסכם העטווה שנערך עם משפחת המנוח כאמור בנ/1 ולחלוף הזמן מיום התאונה. לדבריו, אין לזקוף לחובת הנאשם את העובדה שכפר בתיק, זאת לאור אי הבהירות

אשר לקשר הסיבתי בין התאונה למותו של המנוח.

28. לטענת ב"כ הנאשם, בתיקים דומים המאשימה טענה למאסר של שנה ומעלה, ובתיק זה הגבילה עצמה ל-6 חודשי מאסר והדבר מלמד על כך שיש להתחשב בנאשם ולחרוג ממתחם הענישה גם מטעם זה, כמו גם לאור הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה כאמור לעיל.

29. לאור האמור, טען ב"כ הנאשם כי יש למקם את הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה ויש להסתפק במאסר לתקופה קצרה שירוצה בעבודות שירות ופסילה מינימלית וקצרה.

ב"כ הנאשם הפנה בעניין זה לדוח ועדת דורנר ולמצבו הרפואי של הנאשם אשר יקשה על שב"ס בטיפול בו, במידה ויגזר דינו למאסר מאחורי סורג ובריח. וכן הפנה למספר גזרי דין בהם הושתו עונשי מאסר במסגרת של עבודות שירות.

30. הנאשם העיד בפני ולקח אחריות על מעשיו, שיתף בנסיבותיו האישיות, במצבו הרפואי ובמצב הרפואי של משפחתו. הביע חשש משהות בכלא וביקש כי בית המשפט יתחשב במצבו וישית עליו מאסר בעבודות שירות.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

31. על פי תיקון 113 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ועל פי הפסיקה הנוהגת, על בית המשפט לבחון שלושה שלבים בכדי לגזור את עונשו של הנאשם. **בשלב הראשון**, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה הספציפי תוך בחינת מכלול השיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה. **בשלב השני**, יש לבחון קיומם של חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע, דהיינו, קיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או צורך מיוחד בהגנה על הציבור. אולם, אם בית המשפט לא מצא לחרוג ממתחם העונש שקבע, אזי יעבור **לשלב השלישי** שבו עליו לקבוע מהו העונש ההולם לנאשם בתוך המתחם (ראה: ע"פ 2918/13 **אחמד דבס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.07.13)).

32. **הערך החברתי שנפגע** הוא הערך העליון של שמירה על חיי אדם וקדושת החיים. מידת הפגיעה בערך המוגן היא הפגיעה המירבית, אובדן חיי אדם. לפגיעה זו השפעה גם על משפחת המנוח, בהיותו להם משענת ומגן.

הענישה הראויה בעבירה של גרימת תאונה קטלנית ברשלנות

33. קיים צורך ואינטרס ציבורי בהרתעה על מנת לצמצם היקף תאונות הדרכים הגובות מחיר קשה

כמעט מדי יום.

בע"פ 634/19 גבאי נ. מדינת ישראל (26.2.20) קבע כב' השופט אלרון:

"במקרה קודם עמדתי על הצורך בענישה הולמת ומחמירה על עבירות של גרימת מוות בתאונת דרכים, והדברים יפים גם לכאן:

"מאות בני-אדם מוצאים את מותם מדי שנה בכבישים. אין המדובר ביד הגורל בלבד: לא אחת תאונות קטלניות מתרחשות כתוצאה מקלות דעתם של נהגים הנוטלים סיכונים בלתי סבירים ומפרים את הוראות כללי התעבורה על מנת לקצר את משך זמן נסיעתם עד להגעה למחוז חפצם.

בית משפט זה שב והדגיש את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין עבירות תעבורה המביאות לגדיעתם של חיי אדם בטרם עת.

מדיניות ענישה זו נחוצה לשם הרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות תעבורה ומפני נטילת סיכונים בלתי סבירים אשר יש בהם כדי לסכן חיי אדם. בכך, תורמת מערכת המשפט את חלקה במאבק המתמשך בתאונות הדרכים הגובות קורבנות כה רבים כעניין שבשגרה ...

זאת ועוד, נקבע כי על רמת הענישה בגין הרשעה בעבירות תעבורה קטלניות להלום את חומרת המעשים ותוצאותיהם - ואילו נסיבותיו האישיות של נאשם במקרים אלו מתגמדות לנוכח התוצאות הקשות להן גרם" (ע"פ 4908/18 אל עסייו נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (7.11.2019)).

סעיף 64 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א-1961 קובע:

העובר עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, תוך שימוש ברכב, דינו - מאסר שלוש שנים ולא פחות משישה חודשים; אולם רשאי בית המשפט, אם ראה שהנסיבות מצדיקות זאת, שלא לפסוק מאסר מינימום כאמור מטעמים שיפרש בפסק הדין.

סעיף 40 לפקודת התעבורה: קובע חובת פסילה:

"הורשע אדם על עבירה כאמור הסעיף 64, או לפי סעיף 64א' דינו -

בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלוש שנים, אולם רשאי בית המשפט בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר".

35. בית המשפט העליון קבע בע"פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת ישראל (16.11.09) (להלן:

"פס"ד אלמוג" כי קיימים שלושה כללים מנחים בבוא בית המשפט לגזור עונשו של מי שהורשע בעבירה של גרימת מוות ברשלנות:

"האחד, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך-כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות".

36. על הלכה זו חזר בית המשפט העליון פעם אחר פעם וראו לדוגמא רע"פ 3981/23 **אזימוב נ' מדינת ישראל** (31.5.23)

בחינת רף הרשלנות

37. הנאשם הודה בכך שהסיט מבטו לאחר בכדי לבדוק שלומו של בנו ולכן סטה מנתיבו ופגע בשורת הרכבים ובמנוח. סבורני כי יש ליתן משקל לכך שהמדובר ברשלנות רגעית.

38. אני דוחה טענת הנאשם לעניין רשלנות תורמת של המנוח. טענה זו לא הוכחה ועומדת כסתירה להודאת הנאשם בעובדות כתב האישום.

39. כך גם לעניין הקשר הסיבתי. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, ובכך שגרם למותו של המנוח ולחבלות שנגרמו למעורבים.

40. לאור המקובץ, אני קובע כי רמת הרשלנות היא מעט מעל לרף התחתון. עדיין יש להתחשב בתוצאות הקשות של רשלנות זו אשר הובילה לגדיעת חיי אדם. זהו הרף הגבוה ביותר ויש ליתן בכורה לערך קדושת החיים.

מדיניות הענישה הנוהגת

41. אשר למדיניות הענישה הנוהגת במקרים של גרם מוות ברשלנות במקרים דומים ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים:

רע"פ 133/24 **סאלח סתאוי נ' מדינת ישראל** (15.1.24); המבקש פנה שמאלה בצומת מבלי לתת זכות קדימה לאופנוע שהגיע במסלול הנגדי. אחת הנוסעות באופנוע נהרגה והשני נחבל חבלות קשות בדמות חבלת ראש קשה ושברים ב-2 הרגלים וביד שמאל. מתחם העונש ההולם אשר

נקבע בבית משפט קמא: נע בין 7 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ל-15 חודשי מאסר מאחורי סורג וברית, פסילת רישיון נהיגה הנע בין 5 ל-10 שנים. לצד עונשים נלווים. העונש שנגזר: 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

רע"פ 370/23 אור כהן נ' מדינת ישראל (24.1.23); המבקש סטה מנתיב נסיעתו שמאלה ופגע במנוח, אשר נסע אותה שעה על אופניו. בית המשפט קמא קבע כי דרגת הרשלנות בינונית עד גבוהה. העונש שנגזר: 9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים; פסילה בפועל של רישיון הנהיגה ל-15 שנים; פסילה על תנאי ופיצוי בסך 20,000 ש"ח. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

רע"פ 3575/19 תבור נ' מדינת ישראל (30.6.19); המבקש נהג ברכב ובהגיעו לצומת החל בפנייה שמאלה מבלי שהבחין באופנוע. בית המשפט קמא קבע כי דרגת הרשלנות בינונית. מתחם העונש ההולם אשר נקבע בבית משפט קמא: נע בין 7 חודשי מאסר ל-17 חודשים ופסילה למשך מספר שנים. העונש שנגזר: 10 חודשי מאסר, 12 חודשי מאסר על תנאי, פסילה למשך 10 שנים, פסילה על תנאי ועונשים נלווים. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

רע"פ 1274/19 אלקנה ברכיהו נ' מדינת ישראל (24.2.19); המבקש פנה שמאלה מבלי להאט ולתת זכות קדימה למשאית שנסעה בדרך. מתחם העונש ההולם אשר נקבע: נע בין 6 חודשי מאסר ועד 24 חודשים. העונש שנגזר: 12 חודשי מאסר, 12 חודשי מאסר על תנאי, פסילה למשך 10 שנים ועונשים נלווים. ערעור למחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון בשאלת חזרה מהודיה נדחו.

רע"פ 2384/18 דורה נ' מדינת ישראל (21.5.18); המבקש סטה מנתיב נסיעתו ופגע ברוכב אופניים המנוח. מתחם העונש ההולם אשר נקבע: נע בין 10 חודשי מאסר ועד 20 חודשים ופסילה למשך שנים. בית המשפט קמא קבע כי דרגת הרשלנות גבוהה. העונש שנגזר: 13 חודשי מאסר ו-15 שנות פסילה. ערעור על חומרת העונש נדחה וכך גם בקשת רשות הערעור.

רע"פ 4880/17 קוסה נ' מדינת ישראל (21.6.17); המבקש הורשע בעבירה של גרימת מוות ברשלנות, כאשר סטה מנתיב נסיעתו ופגע ברוכב האופנוע המנוח. בית המשפט קבע כי רף הרשלנות גבוה, על אף אשם תורם של נהג האופנוע שנסע במהירות מופרזת. העונש שנגזר: 12 חודשי מאסר, 12 חודשי מאסר על תנאי, פסילה בפועל למשך 6 שנים, 12 חודשי פסילה על תנאי ותשלום 20,000 ₪ פיצוי למשפחתו של המנוח. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

רע"פ 3714/15 מלר נ' מדינת ישראל (8.6.15); המבקשת סטתה ממסלול נסיעתה לשול הדרך ופגעה ברוכב אופניים המנוח. העונש שנגזר: 15 חודשי מאסר בפועל, פסילת בפועל למשך 13 שנים, 12 חודשי מאסר על תנאי, וקנס בסך 10,000 ₪. ערעור על חומרת העונש התקבל חלקית

כך שעונש המאסר בפועל הועמד על 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל. יתר רכיבי גזר הדין נותרו בעינם. נציין כי הנאשמת, לאחר שנים רבות של טיפולי פוריות היתה בהיריון בסיכון גבוה ונשאה ברחמה תאומים. בקשת רשות ערעור נדחתה.

עפ"ת (מחוזי י-ם) 38420-08-22 וקסילשטיין נ' מדינת ישראל (27.12.22); המערער סטה שמאלה למסלול הנגדי, התנגש עם חזיתו במעקה הבטיחות ונפגע ממשאית חולפת. בית המשפט קמא קבע שמדובר בדרגת רשלנות בינונית לכל הפחות. מתחם העונש ההולם אשר נקבע בבית משפט קמא: נע בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשים ופסילה הנעה בין 8 ל-15 שנות פסילה. נקבע כי לאור נסיבותיו האישיות של המערער יש לקבוע את עונשו ברף התחתון של המתחם ובשל הגשתו המאוחרת של כתב האישום, יש לחרוג ממתחם הענישה. העונש שנגזר: מאסר למשך 10 חודשים, מאסר על תנאי למשך 6 חודשים ופסילה למשך 8 שנים. ערעור על חומרת העונש התקבל, בית המשפט קבע כי מדובר בדרגת רשלנות בין נמוכה לבינונית. ולאור נסיבותיו האישיות של המערער נגזרו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות ופסילה למשך 12 שנה.

עפ"ת (מחוזי נצ') 15041-07-18 שלבי נ' מדינת ישראל (8.1.19); המערער סטה בחדות מנתיב נסיעתו לנתיב הנסיעה הנגדי ופגע ברכב המנוח. כתוצאה מהתאונה המנוח נהרג במקום ונפצעו נוסעים בשני כלי הרכב. בית המשפט קמא קבע כי דרגת הרשלנות היא בין בינונית לגבוהה.

העונש שנגזר: מאסר למשך 18 חודשים, פסילה למשך 15 שנים, מאסר על תנאי למשך 10 חודשים ופסילה על תנאי. ערעור על חומרת העונש התקבל ובית המשפט המחוזי קבע כי דרגת הרשלנות היא בינונית, מתחם העונש ההולם: נע בין 7 חודשי מאסר לבין 20 חודשים, ופסילה הנעה בין 7 ל-14 שנות פסילה. עונש המאסר הופחת ל-10 חודשי מאסר בפועל ועונש הפסילה למשך 9 שנים.

42. לאור האמור, ניתן לקבוע כי מתחם הענישה נע בין 7 חודשי מאסר ל-14 חודשים ופסילה הנעה מ-6 ל-14 שנות פסילה. ולאור הסכמת המאשימה לחרוג ממתחם הענישה, נותר לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם בנסיבות שבפני.

השיקולים לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

43. שיקולים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה ההולם: גם המאשימה הסכימה לחריגה ממתחם הענישה לקולא. זאת לאור אי הבהירות אשר לקשר הסיבתי בין התאונה למותו של המנוח.

44. אכן, הכלל הוא שמאסרים המושגים בעבירות בגרם מוות ברשלנות ובפרט בתאונות דרכים

יירוצו מאחורי סורג ובריה. זאת בשל קדושת החיים ועל מנת להילחם בנגע תאונות הדרכים. בתי המשפט עמדו על הצורך בהשתתף מאסרים בכלא גם כאשר המדובר בנהגים נורמטיביים ובנסיבות אישיות חריגות.

ואולם, במקרה שבפני, מצאתי לחרוג מכלל זה ולהשית על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות.

45. גם המאשימה הסכימה, בנסיבותיו הייחודיות של תיק זה כי יש מקום לענישה מקלה עד מאוד ביחס לנהוג והמקובל. לא מצאתי תועלת והצדקה בהשתתף מאסר מאחורי סורג ובריה, מקום בו הסכימה המאשימה להקל באופן כה משמעותי.

46. לכך יש להוסיף המלצת שירות המבחן אותה מצאתי לאמץ. הנאשם נעדר עבר פלילי ובעל עבר תעבורתי זניח.

השתכנעתי כי הנאשם לקח אחריות כנה והביע צער אמיתי על החיים שנטל. סבורני כי מאסר בעבודות שירות יהווה הליך מעין שיקומי לנאשם עצמו, הזקוק לכך.

47. התחשבתי גם במצבו הרפואי המורכב ובמצבם הרפואי של בני משפחתו ובהשפעת העונש עליהם. התחשבתי גם בזמן הניכר שעבר מקורות התאונה. השתכנעתי כי הנאשם לא ניהל הליך סרק לאור העובדה שהמאשימה הסכימה, גם אם באופן חלקי ולעניין העונש בלבד להתחשב בטענותיו.

48. על היעדר המאסר מאחורי סורג ובריה מצאתי לאזן בתקופת המאסר, ובתקופת הפסילה שאשית. אינני סבור כי במקרה דנן, בו ניטלו חיי אדם ונפגעו עובדי דרך יש מקום לקבל טענת ב"כ הנאשם להפחית ממאסר המינימום או להסתפק בפסילת המינימום הקבועים בחוק. אינני סבור כי הנסיבות שבפני מצדיקות זאת.

49. לאור העובדה שהנאשם שילם פיצוי כספי ניכר למשפחת המנוח, כמו גם לאור העובדה שרשאים להיפרע מחברת הביטוח, לא אשית פיצוי.

50. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לעונש ושקלתי את חומרת העבירה, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת עברו התעבורתי, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מצווה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 6 חודשים.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחו"ד הממונה על עבודות השירות. על הנאשם להתייצב בפני הממונה על עבודות שירות לצורך קליטה והצבה במועד שיקבע הממונה.

תשומת לב הנאשם שעליו לבצע כל העבודות המוטלות עליו במסגרת עבודות השירות עפ"י הנחיות שתינתנה לו מעת לעת ע"י הממונה במקום. כל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מיידית של עבודות השירות ולריצוי עונש מאסר בפועל.

ב. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום, אם יעבור על הוראות סעיף 67 ו/או 64 לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שעניינם עבירות של נהיגה בפסילת רשיון ו/או גרימת מוות ברשלנות.

ג. תשלום קנס בסך 3,000 ₪.

הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים, הראשון עד ליום 15.9.25.

ככל שקיימת הפקדה בתיק לטובת הנאשם, היא תקוזז לטובת הקנס והיתרה, ככל שתיוותר, תושב לנאשם, בכפוף לכל דין.

סכום הקנס יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה.

הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ד. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 5 שנים.

הנאשם יפקיד רשיונו או תצהיר על העדר רשיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 15.9.25.

מובהר לנאשם כי תקופת המאסר בתיק זה לא תימנה כחלק מהפסילה.

ה. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"ה, 10 יולי 2025, במעמד הנוכחים

שם קלדנית: